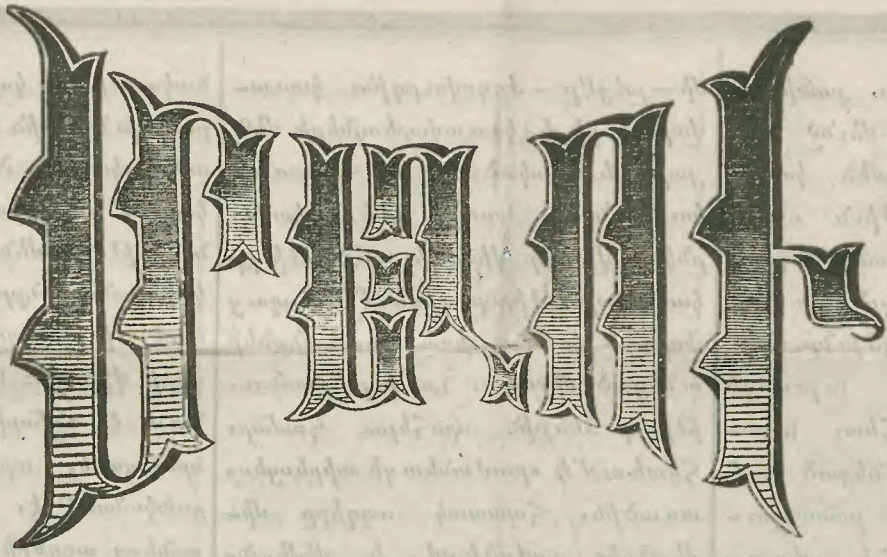

Հարարարարը և ամեն օր բացի կրթարարի և ամեն օրից
Հարարարը 10 րոպե
Առանձին հարարարը կրթարարը 5 րոպե

Հարարարարը և ամեն օր բացի կրթարարի և ամեն օրից
Հարարարը 10 րոպե

Հարարարարը և ամեն օր բացի կրթարարի և ամեն օրից
Հարարարը 10 րոպե

Հարարարարը և ամեն օր բացի կրթարարի և ամեն օրից
Հարարարը 10 րոպե

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ

№ 27 ԳՍԱՆԵՒՉՈՐՐՈՐԴ ՏԱՐԻ № 27

ԲՈՒԴԱՆԵՐԻ ԲԵՐՈՒՄ

Կ. Պարսի մի քանի թղթակցություններ
Այդ քանիսն. — Թղթակցություններ Մա-
կադամբի:
Քաղաքացիական. — Արևելքը պատկա-
նում է արևելքներին. — «Արևելք» լրագ-
րի թղթակցություններ Կ. Պարսի. — Քաղա-
քական լրագր:
«Մեղու» հեռագրի բերք
Մանր լրագրի
Յայտարարություններ
Ֆելիտա

ԹԻՖԼԻՍ, 28 ՓԵՏՐՎԱՐԻ 1881 թ.

Հայ լրագրի հարմարում հար-
տարակցության ուսուցիչ «Պար-
սի» լրագրի թղթակցու-
թյունը Կ. Պարսից, որպես մեջ
նկարագրվում է խոսակցությու-
նը մի յայնի հայ Ապրո է-
ֆենդի հետ: Այսպես խոսակցու-
թյան մեջ յայնը հային ու-
ղում է հասկանալ, որ տա-
կալների միտք յայնը պետք է
է լինի լրագրի վերայ և ա-
պրոտոնում է համար պետք է
ձեռք բերեն լրագրի ցանկա-
ցածը:

Մենք թեև չենք հաւա-
տում պ. թղթակցի հարա-
դած խոսակցության յայնի և

հայ էֆենդիի մեջ և այդ
թղթակցություններն էլ գնում
ենք իշտա պնդակի թղթակ-
ցություններ և լրագրի, որպի-
սիք երբեմն հրատարակվեցան
մի քանի ուսուցիչներ
լուսի և որոնց նայելով ար-
գեն բարձր ճանաչողական
ապրոտոնում է մեջ էր, պա-
նը պաշտոն էր և մի քանի
օրից անշուշտ առնվելու էր
ու տաճիկները հալածվում
Վաստուրականից և այլն և
այլն: Բայց հարկ ենք համա-
րում այդպիսի թղթակցու-
թյան մասին մի քանի նը-
կատումներ անել: Թղթակցու-
թյունը կարող են լրագրից հե-
տաքերը անել անելու, ընդեր-
ցողաց ուշքը դարձելու, նո-
ցա կրքերը շարժելու համար,
մտադրվել նրանք հանդես
բերել բայց շատ անխիղճ
գործ ենք համարում մենք
այսպիսի գեղարվեստ անձանց
անուններ տալն, որովհետև
տաճիկական կառավարու-
թյունը

կարող է այդպիսի հարա-
ծել ի դուր տեղի և անմեղ
անձանց շատ անգամ կարող
են գոհվել: Ինչ կարիք կայ
անշուշտ յիշել, թե Կիրա-
կոսը Գլխավորին հետ այս է
խոսել, Ապրո էֆենդին յոյ-
նի հետ այս ինչ խոսակցու-
թյուն է ունեցել, կամ այս
ինչ անձանք ընկերություն են
կազմել այս ինչ գործի հա-
մար, որ տեղում են հետա-
գոտություն և հարաժանաց
պիտի ենթարկվի: Այսպիսի
թղթակցություններ ոչ միայն
գործին օգուտ չեն տալ, այլ
և կ'ընտեն անձանց, որոնք
պատուաւոր և օրինաւոր ճա-
նապարհով կարող էին օգտա-
ւետ լինել, ուստի ենթարկ-
վելու հալածանաց: Գուցէ այդ
ձևը անձանց վառասիրու-
թյունը շողորդութեամբ համար
է գործ գնում: Բայց մտա-
ծելու է, որ այդ մի տեսակ
մատնություն է դուրս գալիս
մի կատարածու կառավարու-

թեան առաջ, որ առիթ է
որոնում այս և այն հային
հալածելու: Ինչ կարիք կայ
անձանց յիշել, երբ կարելի
էր բաւականանալ միայն ի-
րողութեամբ հաղորդելով, այն
ևս ամենայն պատշաճութեամբ
ժամանակին պատմութեանը կը
գնահատէ ամեն անձանու-
թյան գործունեությունը,
չի մոռանալ ոչ ոքին. ան-
շուշտ չի մոռանալ և այդ
տեսակ կամայ թէ ալա-
մայ մոռանիլ թղթակցիներին
էլ:

ԱԶԳԱՅԻՆ

Մ Ո Ս Կ Վ Ա

Թղթակցություն «Մեղու» Հայաստանի (լրագրի)
6 յունուարի.

«Մեղու» լրագրի անցյալ տարուայ
228 և 230 համարներում ըստ տե-
սան Մոսկվայից հաղորդած երկու
լուր — բոլորովին սխալ է հեռի ձեռ-
մարտով լինելից: Լուրերից մեկը հա-
ղորդում է թէ «Մոսկվայի հայոց
հանգանակությունը յօդուտ սովորյալ
խոսակցության հարա համար, որ այս-
տեղի հասարակութեան և ան-
գամ քան օգուտ է և ներ-
քան

սէս պատրիարքից անան-
ձին հրաւիրելու և ստանալ
ժողովարարութեանը սկը-
սելու... և այլն, միւսը թէ
հանգանակութեան յետաձգուելու
պատճառայն է, որ չ'իւր ընդու-
նակ մարդ, որ գործ էր... և
այլն:

Նախ Մոսկուայի հայք երբեք
ոչինչ հրաւերելի կամ հրովար-
տանքի չ'երևա պատրիարքից կամ
այլ անձանցից չ'են պատահել և չ'են
պատահել հանգանակութեանը սկը-
սելու համար, այդ սուտ է և պո-
չաւոր սուտ, և երկրորդ — որքան
յայտնի է նոքա կարիք չ'են տեսնում
որոնք ընդունակ մարդիկ հան-
գանակութեան համար, քանի որ
մինչև ցայսօր կային և կան այդպի-
սի անձանք, որք գործում են, քանի որ
տանտակ ժողովարարութեանը ա-
մենայնուր կերպիւ են կատարուել
դոյն իսկ անձանց անմիջական ձեռն-
տուութեամբ: Ուստի համարձակու-
մից ասել, որ յիշեալ լուրերը ու-
ղարկող պարոնայք աւելի քան ան-
խոհեմ են վարուել, սուտ ու սխալ
տեղեկություններ հետ ի միտքին ան-
հիմն և անտեղի բարուբանդ հաղոր-
դելով հայ լրագրիներին և այսպէս
թէ պղտորելով ընթերցող հասա-
րակութեան միտքը և թէ քա-
պատրաստելով հանգանակութեան
գործին — թէև գուցէ հակասակ լը-

ՖԵԼԻՏԱ

Եկան մեծ պատի օրերը, հաղահաղ
բացվեցան եկեղեցիաց դռները, որոնք
ամբողջ տարին գրեթէ փակ են հայ ժո-
ղովրդեան մեծամասնության համար:
Տարակուս է կայ, որ մեծ պատի կ'ընթաց-
նէ ամենակրթութեամբ եկեղեցիաց դռ-
ների կանաչները, մաշել կ'աւայ նոցա
չ'երկրը — բայց արդեօք խելիք կ'ընթ
հայ ժողովուրդին, զիջալ կ'աւայ սրան իւր
մեղքերը, ոչ ևս գործելու վճարակա-
նութեամբ, թէ մեծ պատի անցնելու ու
գրտակի գալու հետ էլ նա կ'ընթին նոցն
դրութեան մեջ, նոցն անապրեկութեան
մեջ, նոցն յանցանալ մեջ:

Հայ ժողովուրդը, մի ներշնչու, մի վը-
տանալ ճանապարհներ լսելուց, քո օ-
գուտը ճանաչելուց, քննարկելու հետեւա-
րուց: Դու յանցանալ ևս, դու պետք է

զիջալ ու քաւալ քո յանցանքները, և
թէ ուզում ես, որ լուս երկման գործ-
քերը և քեզից նորհալով լինին քո
ապագայ սերունդները: Նայիլը այժմ
եւ քեզ ասում մի քանի խոսք, որով-
հետեւ քո գլուխը ազատ է զինու զար-
չիլից, շատցութեան և դատաւարութեան
հոգեւոր — մեծ պատ է, զիջան և ա-
պաշտարանայ ժամանակ է և դու միայն
սովորութեամբ կեդրոնացրած ես քո
մտածմունքները քո շար և բարի գոր-
ծերից վերայ, խորհում ես, քննում ես
քեզ և ինքդ քեզ հաշիւ տալիս, յիշելով
այն դատաւորին, որ ամեն բան անա-
պատութեամբ դատում է և իւր ողորմա-
ծութեան հետ խիտ է, խիտ է աւելի
քո հատարական յանցանալը համար:
Ի՞նչ են քո հատարական յանցանք-
ները, ահա քեզ մի աս. մի թուեմ և
դու խորհիլ և հոգի:

Հայ ժողովուրդը թիֆլիզի, աչքը դը-
ցիլ քո եկեղեցիաց վերայ, ուշք դարձ-
րու նոցա դրութեան, տես թէ ինչ վի-

ձակի մեջ են: Դու մոտ քառասուն հա-
զարից բազմապատ հայ հատարական
են, քո անցյալ աւելի եկեղեցի ունիս, ո-
րոնց խորհրդանշաններն մոտ 2,000 հոգի
կ'ընթին — բայց երբ անտար նոցա մեջ
գէթ 20-ական հոգի, բայց մեծ պատին
և մեծ տոններին: Նոքա միշտ դարդակ
են, որովհետեւ մեր սրտերը դարդակ են
բարեպաշտութեան զգացմունքներից: մի-
թէ աս պետք է լինի հայ ժողովրդեան
բարեպաշտ արժանաւորութեանը:

Հայ ժողովուրդը թիֆլիզի, քո անցյալ ա-
ւելի եկեղեցի ունիս, և ոչ մէկը բարե-
կարգ ու բարեգործ ունիս: Այժմ է հը-
նացած, միւսը զլիկը մինչև հիւրը
ձեռքով, երբեք զլիկը քաղաքով և այլ
մի քանիսը կ'իտալէն լինում — միթէ սը-
րանից էլ աւելի մեծ հատարակա-
կան յանցանք կ'ընթին, միթէ սրանից էլ
աւելի մեծ մեղադրանք կ'ընթին: Եւ չեմ
իշտ քեզ քո անապրեկութեանը դե-
պի քո եկեղեցիների դատական հաշիւ-
ները, քո ներքեան նշանաւոր կո-

րուսաները, որովհետեւ դու վաճակու-
տով ես, ինչպէս և հաւաքութեամբ
վարվելու սովոր չ'ես: Տես քո տաճար-
ների անպաճոց են, եկեղեցականները
մարդկան են և իրանց պաշտօնին մեծ
մասամբ անպարտ են:

Թիֆլիզի հայ ժողովուրդը, շուրջ հա-
յր, աչքը քո ազգային դպրոցներից
վերայ դարձրու և տես ու մի ամաչիլ
թէ կարող ես, թէ խելք ունիս: Գուքա-
քո ապագայ երջանկութեան աղբիւրնե-
րն են, քո ապագայ սերնդի, քո դա-
ւալացի բարեպաշտ և մատուր միտու-
թեան աւազաններն են, բայց ամենքն
էլ աւելի ևս բրկալ են, ամաչում եմ
ասելու թէ ինչի նման են: Պատերը կեղ-
տու ու ծեփը վայր եկած, յատկաները
վերջով կամ բոլորովին հոգ, դռներն
ու պատուհանները կոտորած, ամեն
տեղ անմարդկութեան, աղքատութեան,
ամեն բանի պակասութեան, դրամի, գլու-
քի, թղթի, գրչի և այլ ամեն պիտուքնե-
րի, որ անհրաժեշտ են: Ահա այս է քո

ապագայ երջանկութեանը աղբիւրների
վիճակը — միթէ կարծում ես պղտոր աղ-
բիւրից մաքուր ջուր խմել կարող է քո
սերունդը: — Այ, այդ անկարելի է: Մի-
թէ սրանից էլ մեծ յանցանք կ'ընթին մի
հատարականութեան համար:

Բայց այժմ թիֆլիզի հայ հատարակու-
թեան, դարձրու աչքը այժմ քո կուրսնե-
րից և դատաւարութեանց տեղերի վերայ,
տես նոցա ձուլութեանը, նոցա չ'երկու-
թեան ու մի կարմիր, նոցա նախատե-
նականները մաքուր և ճոխ են քո քո
դպրոցներից դա՛րձները, շատցութեան
ու զեղխութեան համար առաւանձնու-
ն ևս և բարեպաշտութեանը համար գծում և
միտու ես: Ահա քո քաւալու մեծ հասա-
րակական յանցանքը, եթէ կ'ամենում
ես խելիք հետ հաշտվիլ:

Թիֆլիզի հայ ժողովուրդը, խաղա-
նուն դու ազգային, որ մեծամեծ օ-
գուտների է քեզ խոստանում ապագային:
Ինչ է նոցա վիճակը ներկայիս, ինչպէս է

րեանց կամայք:— Զանգանալով թեան գործը շատ վախճուկ և դժուարին գործ է: Հասցրելով զանազան լուրերը դուրս մտնելու պէտք է գտնուի ինքն անպէտք և անխոհեմ Ֆրանսիայի քաղաքացիները: Որք ոչինչ օգուտ չեն կարող բերել ընդհանուր գործին բացի վնասից:

Ահա աստիճանական էր, որ օրենքը շինելու և Լուսինի և Էքսլեր օւսացնելու ազգային առաջը՝ զոնե հասարակական խնդիրները վերաբերում էր ամենին տեղ չունենար մեր լրագրողները մէջ:

—Մ:—

ԳԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԱՐԵՒԵԼԻՔԻ ՊԱՏԿԱՆՈՒՄԷ ԱՐԵՒԵԼԻՔԻ ՆԵՐՈՒՆ:

Եւրոպայի քաղաքականութեան արդի գրութիւնը մենք տեսնում ենք, որ մեծ պետութիւնները ցանկանում են և աշխատում պահպանել խաղաղութիւնը արեւելքում: Մեծ պետութիւնները իրանց մէջ համաձայն, միջամտում են թիւրք-յունական վեճին և զորա համար անելի բանակցութեանց մէջ ընդհանուր համաձայնութեամբ իւր վերայ է առել և կատարում է արդէն առաջնորդը դերը Վերմանիայի ներկայացուցիչ Բ. Ղարան մօտ կոմս շաքիւլը: Ուրեմն իշխան Բիզմարկը ինչպէս Բերլինի կոնգրէսում այս անգամ ևս իրան է պահել առաջը՝ նորոգողի, միջնորդի դերը յունական խնդրում: Բիզմարկը կամենում է, որ արեւելքում պատերազմ չլինի: Այդ աւելի հաստատուած է կայսրը Վիլհելմի զահական ճառից, որի մէջ կայսրը յիշում էր մեծ պետութիւնների մէջ կայացած համաձայնութեան գոյութիւնը յունական խնդրի վերաբերմամբ իրեն զբաղական խաղաղութեան չխանգարուելուն:

Եթէ թիւրքերի և յոյների մէջ այնուամենայնիւ պատերազմ բացուի, կայսրը չէ կամենում թողնալ, որ պատերազմը տեղական սահմանները դուրս գայ և տարածուի Բալկան թերակղզու միւս մասերում: Բայց արդեօք կարելի է

այդ, հարցնում ենք մենք, քանի որ օսմանեան պետութիւնը մոռնալ լըռութեան մէջ է: ամեն կողմից բողոք, անբաւականութիւն օսմանեան պետութեան հպատակ ազգերից, բաւական է մէկ կայծ, որ Արդու-Համիդի միապետութիւնը հրդեհէր: Զարմանալի է Եւրոպայի վարմունքը թիւրքից հետ: Եւրոպան թիւրքից հետ ունեցած կամ ունենալու քաղաքական բանակցութեանց մէջ աշխատում է պետութեան ինքնուրոյնութեան, անկախութեան սկզբունքը անխախտ պահել: Նա մոռանում է, որ անթիւն օրինակները անցեալից, որոնք մեղանք չեն ինչ արդէն այդ սկզբունքի դէմ: Թիւրքից վերաբերմամբ անկախութեան սկզբունքը վաղուց է որ միջնորդ է, աւելի ոչինչ: Եւ ցաւալին այն է, որ դուրս պատճառը ինքը թիւրք կառավարութիւնն է: Օսմանեան պետութիւնը Եւրոպական պետութիւնների ընտանիքում ընդունուելով՝ կառավարութիւնը ժամանակի հոգեւոր, պահանջներին բոլորովին խուլ մնաց, ժողովրդի հըպատակ ազգերի արդար, իրաւացի պահանջները չլսեց և իւր բոլորովին անբողաքական վարմունքով ստիպեց դուրս իրենց երեսը դարձնելու Եւրոպային: Թիւրք պետութեան պաշտօնականները, որոնք ճարտար կառավարներ են, բայց անշնորհք և անհեռատես պետական անձինք, բառի բուն նշանակութեամբ և զուրկ հայրենասիրութիւնից, չէ հասկանալով պետութեան իսկական շահերը, կուրացած ցեղական և անձնական կրքերից— չեն տեսնում, որ հպատակ ազգերին նեղացնելով, հալածելով՝ իրանք են իրանց ձեռքով ոչնչացնում պետութեան զոյութեան, բարեաւանդան համար հարկաւոր ստեղծել: Արդարեւ ինչպէս է ներկայանում Թիւրքի մեր առաջ: Տղտութեան խաւարի մէջ ընկնում, ներթափանցաւ և բաւոյալէս ընկած մի երկիր, որի բընական ինքնութիւնը մի քանի քանի անգամ քան իր և է բաւոյալէս կայսր ճանաչելու իրանց մէջ (զոնեա պետութեան զաղափարը միացնելը դուրս), ամենքն էլ ամենքն դէմ կառավարութիւնը ինքը թշնամ

մի—լսեցէք— ժողովուրդին, կառավարողների և կառավարականների մէջ յարաբերական անհասկացում և հակառակութիւն: Կամայ լի է ակամայ ընկնելով այդ վիճակի մէջ՝ թիւրք կառավարութիւնը զիմուժ է վաղուց փորձած և միշտ վատ հետեւողների ունեցած միջոցին: Նա իւր իշխանութիւնը ձեռքին պահելու համար, հետեւում է քաժանեղի տիրակալական առաջին, հպատակ ազգերը միմեանցից բաժանելով և միմեանց դէմ կանգնեցնելով: Թիւրքիան այժմ իման է նեղ առեւտրականին, որ զանազան հանգամանքներից ըստարկուած չէ կամենում վճարել պարտաւորւթիւն: Կորա համար առեւտրականը իւր կարողութիւնը բաժանում է իւր գործակալներին, բարեկամներին մէջ, թաղանթում է ամեն բան, բայց սովորաբար շատ թէքիչ պարտաւորները իւրենց մասը տանում են, իսկ գործակալները և բարեկամները ոչինչ չեն զարձակում նորան, դեռ աւելի պահանջող են հանդիսանում: Եւ արական ամեն բանից, կարողութիւնից զրկուած, վարձն էլ կորցնում է ապագայ գործունեութեան համար: Թիւրքիան չէր կամենում վճարել իւր պարտքը դարապաշտի ներքին և զոյա համար ստեղծեց անբաւական միութիւնը (լիգա), բայց յայտնի է, որ Վարապաշտ իւրան հասանելիքը տարաւ, իսկ թէ թիւրք կառավարութիւնը ինչպէս է ազատուում արեւելքներից— այդ դեռ կը տեսնենք: Թիւրքիան չէ կամենում իւր ամենահաւատարիմ, հլու, պիտանի հպատակ ազգի— հայերի արդար և համեստ պահանջները կատարել, զորա համար ստեղծել է քիւրդական միութիւնը, և ուժ դէմ— հայերի, որոնք այնչափ կարեւոր են Համիդի զահի ամութեան համար, որչափ Աստիւայի գերմանական մասը Հարաբարդի տան համար: Կորսնով հայոց խնդիրը չէ ոչնչանալ, բայց թէ քիւրդերից ինչպէս պիտի ազատուի Թիւրքիան, այդ էլ կ'տեսնենք: Նրանի ստորինների դէմ կ'լինի արաբական միութիւնը և այլն: Արդարեւ իւր ժողովուրդի, հպատակ ազգերի առաջ իւր վարկը, հնչիւն

նակութիւնը կորցրած մի կառավարութիւն, որին նոյն իսկ պետական ամենակարեւոր ծախուց համար պահաւում են նրա իսկական միջոցները, նա ի՞նչ կամենայ և՛ զժուար թէ կարողանայ ինքը իւր ձեռքով բարեկեցիկ իւր ժողովուրդի, հպատակ ազգերի վիճակը: Նի՞թէ Եւրոպան կամենում է ճշմարիտ խաղաղութիւնը պահպանել արեւելքում, եթէ նա ցանկանում է, որ արեւելքում քրիստոնեայ ազգերի արդար պահանջները իրագործուին, և որ աւելի լըռի զուր տեղը արեւելքի վիճակը, նա պէտք է թիւրքից վերաբերմամբ պետութեան անկախութեան սկզբունքը մի կողմ դնէ: Եւրոպան պէտք է մի տեսակ հոգաբարձութիւն կազմէ, Թիւրքիայի վերայ նոյն իսկ յօդուտ թիւրքերի: Այլ թէ նեղ քրիստոնեական կէտից, այլ ընդհանուր մարդասիրական կէտից պէտք է գործէ նա, այն ժամանակը միայն արեւելքում կ'իշխէ արդարութիւնը: Նկատ միայն քրիստոնեաներին օգնել, ինչո՞ւ են մեղաւոր մահմետականները, մի՞թէ նոքա մարդիկ չեն հոգի, սիրա չունին, մի՞թէ նոքա նոյնպէս նեղացած և զրկուած չեն, մի՞թէ նոքա աւելի ևս չեն զգում իւրենց վրէժն վատ կառավարութեան լուծը: Ար երկրի զօրքը այնչափ նեղութիւնների և զբարեկեցիկների մէջ տանում է համբերութեամբ, անվերջ և քաղցրութեամբ պատերազմի ծանրութիւնը, ինչպէս տանում է այդ թիւրք զօրքը: Թիւրք ժողովուրդի վարմունքը քրիստոնեաների դէմ մի՞թէ սգիւտութիւնից չէ՞ առաջանում: Նի՞թէ ժողովուրդը մեղաւոր է, որ նրանից ծանր հարկեր տանելով, պահում են նորան սղխութեան խաւարի մէջ: Չէ, Եւրոպան միայն քրիստոնեաների համար հոգաւով անարդար վարուած կ'լինի և մի և նոյն ժամանակ գործը կիսատ կ'մնայ, իսկ քրիստոնեայ ազգերի բարեկեցութիւնը ժամանակաւոր, ոչ ընդհանուր դրացիների մէջ պէտք է որ հաշտութիւն լինի, եթէ կամենում ենք, որ խաղաղ ապրին և զարգանան: Միակ և հաստատ ճանապարհը արեւելքան խնդիրը լուծ

ծելու համար՝ մեծ պետութիւններից կազմած հոգաբարձութիւնն է, Թիւրքիայի վերայ: Նախ դորան հասնելու համար, հարկաւոր է, որ մեծ պետութիւնները իւրենց կառական հաշիւները թողնեն արեւելքի վերաբերմամբ և համաձայնութիւն միասին գործեն: Նախ դորա համար հարկաւոր է, որ Եւրոպան սկզբունքով ընդունէ, որ արեւելքը պատկանում է արեւելիկներին:

Ս. Սպարապետ:

«ПОРЯДОК» ԼՐԱԳՐԻ ԹՂՔԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ:

«Порядок» լրագրի 36 համարում հարգում է ինչ հետեւալ լրագրական ցուցիկները: Պօլսից:

«Տաճկական վարչութեան անառակ և ապականիչ ազդեցութիւնը այն աստիճանի կորստաբեր հետեւանքներ է ունեցել հպատակ ազգերի մօտ որ կենսի վերայ օսմանեան մայրաքաղաքում որ առաջին անգամ՝ այդ քաղաքական և հասարակային պղծութեան որչի մէջ լոկ իրեն ճամբորդ ընկնող մարդը մեծ փորձանքներ է կ'ենթարկուի: Այս օր դարձաք դէպի աջ և ծառայեցաք բոտ կրկնութիւն մի ազնիւ մարդու հետ, միւս առաւօտ ձեզ մօտ կըգայ մէկը և անիկը՝ ցաւակցութեան կրկնարարով կըզուշանան, որ դուք մի շատ վտանգաւոր անձի հետ էք ծանոթացել: Մի օր կ'երթաք այցելութիւն անելու մի հասարակային հաստատութեան կամ մի նշանաւոր գործողի, և հէնց վաղը կ'անենք, որ հարկաւոր աչքեր ձեր ամեն մի քայլը և արարմունքը դիտւում են, կարծելով, որ դուք Ստամբուլ բնակող այս կամ այն զիպլաւթիական պաշտօնատարի արարանակն էք: Նի՞թէ միշտ անգամ լոկ զօսանքի կերպը և ձեր խօսակցի հետ վաղը ինչ բարձր ձայնով զընդ սկսէք, — վտահաւոր է, որ անթիւ լըռու ակաջներ ձեր ամեն մի բառը աղահամութեամբ օգի միջից կըրնեն և, աստուած գիտէ, թէ ինչ մէկնութիւններ տալով նոյն կըվազեն վաճառելու ուժ որ հարկն է մի քանի ոսկի շահուելու համար: Կաշառակերութիւն, ընդ

նա ապահովուած, քո օրուադրութեամբ ու զոհաբերութեամբ հաստատուած, — քո համակրութեամբ, որ թաղանթի գատարկութեան մէջ է երևում, ներկայացմանց մեծ մասի ժամանակ, քո եռանդովը դէպի նա, որ կուտակեցական մանր զգացմունքներից մէջ է երևում դէպի անձնաւորութիւնը, քան դէպի բուն թաղանթի զոյուկեան գաղափարը: Նի՞թէ այսպէս տանես դու քո թաղանթի գործը, նրան մասնաւորների հոգացողութեան միայն թողնես, դու նրան կ'իսկես և անն և մի այլ մեծ հասարակական յանցանք գործած կ'լինես:

Ինչո՞վ պիտի այդ մեղքը քաւես, — օտար թաղանթներ և ցիլիկեր վերայ հազարներ ծախելով, քո սեպական շահերը ուրիշին զոհելով, քո աշխատանքներից յուսաւանդեցնելով: Ո՛հ, դուք ու՞ր դու յանցանքը չես քաւել, սուր վերայ քեզ հարկաւոր է խորհիլ և մտածել — քո արժանաւորութիւնը ճանաչել — գործով զընտել յազանել և քո հասու

նութիւնը ապացուցանել:

Թիւրքիայի հայ ժողովուրդը, զբաւանութիւն և մամուլ ունեւ դու ազգային, մէկ նայիր դու նորա վիճակին, ու ցոյց տուր չափը քո ճաշակին դէպի ամեն քան ազգային և մարդկային: Գրականութիւն ու մամուլ ոչ թէ և զարդ են դարձացած հասարակութեան — բայց հայ զբաւանութիւն ու մամուլ վկայ են Թիւրքիայի հայ հասարակութեան ամրութեան և զգացմանց աղքատութեան, իրանց խնդրութեամբ և անկատարելութեամբ:

Ինչո՞ւ: Որովհետեւ տարին մի քանի դիւրը են հրատարակւում և դարերի ընթացքում միայն ծախվում և տարածվում ու հնչիւնակի կամ թարգմանի հոգին քաղում, ջանք մնում և աշխատանքութեան և անանդն ու խանդը մարում, հանգցնում: Մի՞թէ յանցանք չէ այս քո վարմունքը, որ սպանում են անապարհներութեամբ քո

մտաւոր կենսից, անմշակ ևս թողնում քո բարոյական անդաւոտները, զրկում են իսկական կենսից քո գերդաստանը: Մամուլից նայիր, ու՞ հայ ժողովուրդը Թիւրքիայի, նորա վիճակին տեղեկացիր և մի ամաչիր: Նրկու լրագիր և մի օրագիր ունիս — քառասուն հազար ժողովուրդ ևս, հարուստ ու փարթամ ևս, բայց քեզից 100—150 հոգի է միայն զգալուն դէպի իւր մամուլը, մնացած հազարները մտաւոր և բարոյական քնոյ անձնատուր՝ պտտում են ինչպէս կենդանի մեռելներ, կամ մեռած կենդանիներ, միայն զգայական կենսից են սրբահար և բարոյականութեան մէջ բոլորովին ապկար:

Թիւրքիայի հայ ժողովուրդը, ևս մի քանի հաստատութիւններ միայն յիշելի և նոյց աննախանձելի վիճակը ցոյց տուի — բայց գիտես, թէ դու ինչքան չունիս: Ո՛հ, քո հիւսնայանքները, ուր են քո անկականդները ու աղքատանդները, ուր են քո բարեգործական ընկե

րութիւնը, հասարակական օգուտէտ հաստատութիւնները, գործարանները ու արհեստանոցները: — Գոյա բոլորի բացակայութիւնը քո մտաւոր և բարոյական ամրութեանը է վկայ, քո հասարակական յանցանքը է առհասարակային: Ի՞նչպէս պիտի քաւես այդ մեղքերդ:

Կարծում ես, թէ հերիք է, որ այս մեծ պատին մի շարքի եկեղեցի ման գաս, մոմ վառես ու արչնում մի մատ պակաս կտրել, կամ դնի մէջ մի քանի կուտիլ աւելորդ պահանջել խոտովանես և քո հաշիւը այդպէս վերջացնես: — Ոչ, սխալում ես դու ինքը քեզ միայն զբրանով խաբում ես. բայց անձնախաբութիւնը չա՞հ չ'լայ, մասնաւոր յանցանքից հեղա է թողութիւն, բայց հասարակական յանցանքն է անձնապաշտութիւն — որ չունի թողութիւն: Մամուլուր յանցանքը ևս քեզ և դու ինձ կարող ենք ներել — բայց հասարակական յանցանքի թողութիւնը միայն հասարակական բարեգործութեամբ կ'աւալի:

Թիւրքիայի հայ ժողովուրդը, եկեղեցիքը բարեգործեցէք ու յաճախեցէք, զպոլսնից բարեկարգեցէք, ձեր թաղանթը ապահովեցէք, զբաւանութիւններն ու մամուլը պահպանեցէք և ծաղկեցրէք — ապա թէ ձեր խղճի հետ կը հաշտուէք: Նախ միշտ որ այս հաստութիւնը խղճի հետ չ'լինի, ձեր ապագայ խաղաղութիւնը ոչինչ չ'արժի և նրան ընտելութեան չի լինի: Ուրովհետեւ դուք, Թիւրքիայի հայ ժողովուրդը, սովոր էք աւելի մեծ պատին սխալ ու արթնել, և անանդն ու զգայուն լինել և ձեր հոգու վերայ խորհել — ես էլ այժմ այս քարոզները մտածելի ու ձեզ կարողայի իսկ միջոցն ու վարձը ձեր շնորքին թողի:

Բ. Պ. Պ. Պ.

Հանուր լրտեսութիւն — ահա այն աչքի զարնող յատկանշները որք սեփական են մինչև անգամ այս տեղի հասարակականութիւնը և կրթութիւնը ներքին, ու և լինելին նորա՝ յայն հայ տաճիկ, թէ պոքարեան և և բողոքացի:

Աւստի տաճիկ տիրապետութեան քայքայիչ ազդեցութիւնը և ահա միջազգային մեծ շահերի իրարու հետ ընդհարուելուն արդաւորութիւններն են որ խոշոր ազդութիւններն են Պոլսում առաւել նշանաւոր են յայնքին և հայերը: Յունաց անկախութեան հռչակումը օրինակ էլինի իրաւունք յայն պաշտօնակները իսկապէս զրկուեցան իրանց հասարակութիւնէն: Աւստի ինքն տաճիկ կառավարութեան մէջ գտնուում են տակաւին յայնքին, զորք իրենց արհեստիկներն հետ ամեն մի ազգակցութեան և ազգայնութեան կապ կարած յայնքին ընդհանրութիւնը: Այսպիսի են օրինակի համար, եւ իսկապէս ինքն տաճիկ ինքն և այլն: Բայց այդպէս չէր մինչև վերջին օրերս հայ պաշտօնատարներն զրկուեցան: Որք քաղաքական և ազգային ձգտումներ չունենալով հասարակութեան փոխարինելին յայնքին, որք պետական ծառայութեան տեղ մի առաւել ծառայութեան հետամուտ եղան, այն է՝ վաճառականութեան: Ի բնէ փառամուտ և թեւ թեւամուտ տաճիկական հայերը շատ շուտ հրապարակեցան օտմանեան ուսկի հետ նշանագրութեանը, և այդպիսով օտմանեան ծառայութեան մէջ բազմացան իրենց արքունի կոչմամբ յայնքին առջև շինարար հայ էֆենդիներն, առանց ի միտ առնելու, որ նոցա հազաւ և նոյն իսկ հազարներն փոքր կարած մի քանի հարիւր օսկի դարձնաւ զգնանքի տակ օտմանեան տեղութիւնը ծածկում է նոցա միլիոնաւոր ազգակցներն աղէտ... տառապանքը:

Բայց այդ բանին ներհակ մի շատ միջիմարական երևոյթ են կազմում անգլոյս քրիստոնէայ կանայքը: Աւստի զայն համար կարող էի բազմութիւն օրինակներ յառաջ բերել տալայն կրթիչառական միայն մին և այն է մի բարձրաստիճան հայ պաշտօնակալ էֆենդիի և նորա կնոջ մէջ ծագած դառն երկարատևութիւնը այն պատճառով որ էֆենդիին իր փաշա իշխանի օրինակին հետեւելով յոյժարեցել էր, անցնալ տարուայ վերջերում ձեռք գնել օրգանիքական ստատուտի դէմ գրած բողոքագրի տակ, ստատուտի որ յօրինել էր ճաշկատանի դաւառանքի համար եւրոպական կոմիտեան: Եւ անձամբ ճանաչում եմ մի ուրիշ հայ տիկին, որ կորցրել էր յարաբերութեան կապը իր եղբոր հետ, ըստ որում սա անձուէր հասարակութեանը կամեցել էր մնալ տաճիկ պաշտօնատար և սուլթանի ծառայ:

Յայնքը ի ձեռն առնարի մի առաւել ազատ վիճակի հասնելով և ճաշկատանի մէջ քաղաքական

նապէս աւելի զարգացած ազգութիւն կազմելով, այժմ դործ են դնում ամեն մի պատեհ հանդիմանք, դէպքերի քննութեան և դիմահարմարութեան իրաւունք և ինքն իրենց համար: Երբ օրինակ, եւ այստեղ կրկնում մի յայն և մի հայ մարդու խօսակցութիւն այն խնդրի մասին, թէ ինչ նշանակութիւն կարող էր ունենալ հայտատի և դրացի քրիստոնէաների հաւանաբար գործունէ բողոքական ընդհանուր իրաւունքումը ճաշկատանի հետ:

Յայնք: Արթուր, արեւոյ լամբ ես, որ ճաշկատանը մտադիր է այստեղ զից արտաքսել բոլոր յայնքներն, և թէ Յունաստանի հետ պատերազմ ծագի:

Հայը: Միթէ դա մի նոր բան է: Միայն թէ ես կըցանկայի գիտնալ, թէ ինչ կլինի այն ժամանակ հայերին վիճակը, որի միակ առեւել գեաւոր ազգ պիտի մնանք տաճիկների աւաթում: Այն ժամանակ մենք ևս մեր դաւաճանքի ազգայնների յոյժ գրութեան մէջ կընկնինք:

Յայնք: Եւ Աստուած տայ, որ այդպէս լինի, այն ժամանակ դեռ ևս ինքնի կ'զգայ, ինչ որ ունիք չունիք կըհաւաքէք և կըթափաք ձեր հայրենի երկրը, որի մասին միշտ հաւաքում էք, Ստամբուլ գլխաւոր ձանքը վայելելով: Ձե, Արթուր, այդ կերպիւ կարելի չէ սիրել հայրենիքը...

Հայը: Իրաւ է ասածդ, բայց դու մոռանում ես, որ մենք միանգամայն ուրիշ պայմանների մէջ ենք, քան թէ յայնքը: Կուք արդէն ունիք անկախութիւն և այժմ միայն շահագրգիռ ենք ևս, ընկած էք, այսինքն անկախութիւնը զորացնելու ետեւէ մինչդեռ մենք ոչինչ չունենք, և մեր ջանքն է ստանալ տաճիկ մի որ և է ինքնակարութիւն, որ կարելի է ձեռք բերել և առանց գնելի վիճակ, լիկ և քրոյսալի բարոյական ճշմարտ ճաշկատանի վերայ:

Յայնք: Հըմ, հէնց այդ է, որ դուք դեռ չէք ճանաչել լիովին ճաշկատանը, դուք հայերդ կարմիրտին նորանից երկիրներ խնդիր: Ինչու՞ նորա կըռնաքներ խնդիր, այնուամենայնիւ նա ոչինչ չէ տալ ձեզ յօժար կամքով, միթէ նորանք թէ խրատեցին, բայց երբ տեսանք, որ նա խղճի և բանականութեան պահանջներին տեղի տար: Կուք երեւոյրում էք, որ Յունաստանի հետ իր հաշիւները կըբերուց յետոյ, փոքր-ասիական հայերի վերայ ու շահագրգիռ կըլարան: Այ՛, հազար անգամ ոչ: Մեզինց աղատուի թէ չէ, նորա զիտուար նպատակը կլինի իսկապէս բնաջնջ անել ձեզ, այն ամեն միջոցներով որոյ մէջ նա այնպէս հնարագէտ է: Եւ ինչ կասէք դուք այն ժամանակ: Կարճեալ կըբողոքէք: Սակայն ինչ կըլու ունին այդ բողոքները: Ահա Բոսնիան և Հերցեգովինան քանիցս անգամ բողոքում եղան Աստուրիայի գործած

բանութեան դէմ, բայց ո՞վ ականջ դրաւ նոցա: Եւրոպան ձանձրացել է, այդ ամեն բողոքներին: Ձե, Արթուր, ձեզ մի բան միայն կըմնայ անել — մեզ հետ միասին գիտնալ առաւել նպատակի յարմար միջոցներ, որոնցից կ'առաւել է ձեր փրկութիւնը և ապագան...

Հայը: Բայց ինչպէս, երբ մեր ազգը գրեթէ անգէն է, և որ և է տեղից զենք բերելու համար չկայ: ճաշկատանը այժմ առաւել խիստ է վերահսկում մեր վրայ, քան որ և իցէ միւս ազգի վերայ:

Յայնք: Հապա Ռուսաստանը կ'օգնար:

Հայը: Ոչ, այդ միջազգային կանոններին հակառակ կլինի, այդ բանը Ռուսաստանը թող չի տալ:

Յայնք: Եւ միջազգային կանոն պահպանած ունի երբեք ճաշկատանը Ռուսիոյ վերաբերմամբ, որ սա էլ նոյն հարկը նրան վճարէ: Միթէ չէս յիշում այն տարածելի յուզմունքը, որ 1866 թ. ճաշկատանը պատճառել էր իր հպտակ հայերին, զիտակցարար լուր տարածելով թէ Ռուսը չլիցաւել ու բանտարկել է ձեր յիշատակաւ Կաթողիկոսին:

Միթէ ճաշկատանը չլիցաւել Ռուսիոյ դէմ յարուցումը այդ պայթիակութեան (Скандалъ) նշանակութիւնը, մինչ նա զբոլում էր երկու ուղիներով մի ազգ իր դրացիի դէմ, որի մօտ հայերը աւել բարւոյք վիճակի մէջ են:

Հայը: Այո, այդ ճշմարտ է: Տեսնեմք, Աստուած ինչ կ'տալ:

Յայնք: Յոռւմ առ Աստուած, բայց ինքզ էլ արթնան կաց, գարուներ հետեւ չէ...

Այսպէս է վերջանում ուսումնական յարաբերութեան յարաբերութիւնը յայն և յայն մէջ:

Տրանսկալում (հարաւային Աֆրիկա) բոյեներն (հոլանդացի գաղութականներ) քայքայելով գործի դէմ տարած յայնքներն ամառն զրում են փոխարկել 28-ին Լոնդոնից (Kölnische Zeitung) գերմանական լրագրին: — Գերմանական լրագրի չարք օրը փետրվարի 26-ին, 20 քաղաքական և 627 գիտնականով գրական բոյեներնց անապատային թողած Կալուս լեռանը, որը, ինչպէս երևում է, քաղաքական էր բոյեների գրութեանը: Միւս օրը երբ բոյեները նկատեցին այդ, բայց արին կրակը վայելցրելով, Սկոթլանդ նորա յայտնութիւն չունեցան, այնպէս որ Վոլթերին 11 ժամին մօտ թուում էր իբրեւ թէ յարձակութեանը յետ են քաշվում: Բայց յարձակութեանը քաղաքականացաւ աւելի մեծ եռանդով, և անգլիացիները, իբրեւ թէ նոցա պատերազմական միջոցը պակասեցաւ, մօտ 21-ը ժամին կեսովից յետոյ յետ մղուեցան իրանց բանած զինքից նշանաւոր կուրտատով: Ընկածների թուում, ինչպէս խօսվում է, պէտք է հաշուել և գնահատել կ'օգնէին:

25-ին փետրվարի Պոլսում փոքր-Ասիայից ստացած լուրերին նայելով Կալուսի գաւառի լեռներում գրութեանը պատճառներն են և այդ նոր տարածմանը սկիզբն առել է նորանով, որ գրութեանը յարձակում են գլխից մի քանի տեղերի վերայ և ապաւնում են բնակիչներին 70 մարդ քրիստոնէայ և մահապատկան: Այս վայրենութիւնը ըստիպել է Կալուսիցի վալլին հաւաքելու զօրք նոցա դէմ:

Անգլիայի պառլամենտի ժողովում 28-ին փետրվարի սիր Զարդ Գիլը մի քանի հարցմունքներն ողորտականելով, յայտնեց, որ Անգլիան և Ֆրանսիան համաձայնուել են միջամտելու Պերուի և Չիլիի (Ամերիկայում) պատերազմներում հաշտեցնելու նպատակով, ինչ Չիլիի հասարակականութիւնը իր համաձայնութիւնը տայ այդ բանին: Անգլիան համաձայն է Ֆրանսիայի առաւել

ձարկութեան հետ, պարտաւ է հեռացնելու իւր կարգադրութիւնը Պերուում և Չիլիում իւր ներկայացուցիչներին, իսկայն երբ համաձայն կարգադրութիւնը կ'օրինուի իւր և Ֆրանսիայի մէջ:

ՄԵՂՈՒԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ (ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՀԵՌԱԳԻՐԱԿԱՆ ԳՈՐԾԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐ):

Ս. ՊԵՏԵՐՐՈՒՐԳ, 26-ին փետրվարի: Կ. Պոլսի գեաւանները միաձայն ընդունել են Գօշնի և Հայֆէլդի կարծիքն, որով պէտք է բաւականանան ընդունելով տաճիկական առաջարկութիւններն առանց քննութեան և նրանց իրանց կառավարութեանց հաղորդելու:

Կ. ՊՈԼԻՍ, 25-ին փետրվարի: Բ. Գուռը հրամայեցել է պաշտպանների կըրկնաւարքով շրջապատել այն տեղերն, ուր երեւացել է ժանտախտ (չումա), այրել բոլոր վարակւած քաղաքներն ու գիւղերը:

ԳՈՒՐԼԻՆ: Արդէն 18 հոգի բանտարկւած են, սոցանից մէկը՝ Բոյոնը համարվում է գլխաւոր կազմողը հոլային դաշնակցութեան:

Քուլթայի բանիկ գրաւական թղթերի ընթացքն է 90 ռ. 25 կոպ:

ՄԱՆՐ ԼՈՒՐԵՐ

Խորհովից գրում են «Բոլոս» լրագրին: — Իմ հեռագրից դուք արդէն իմացել էք իմանալով Շուլցի անձնատուգանքութիւնը: Այսօր «Պոլսի» լրագրում տպուած է անձնատուգանքի նամակը փետրվարի 10-ից: Այս նամակը շատ հետաքրքիր է, հաղորդում եմ նրա էությունը:

Քուլթայի չորջը կեղծաւորութիւն է, խաբէրայութիւն և ամենակոտորակաւ գաղութիւն: Մեր ուսումնարանում ձեռագրայութեան հետ միասին թագաւորում է և ձեռագրայութիւնը: Առաջարկութիւնը դարձեւ, օրինակ՝ գլխաւորի ներկայացուցիչ վերայ, որ ձարկութեանը գլուխ էր մէջը իշխանութեան առջև կ'աջնէ և ստորագրութեանը նշանաւորել: Նախկին հաղարարձուն նրա մասին կարծիք չ'այտնեց՝ թէ նա ուսումնական մարդ է, օրինակելի կառավարիչ, որ և անի երեւել վարչական ընդունակութիւն: Միթէ կարելի է վարչական ընդունակութիւն անենել այս քանի մէջ, որ նա շատաքիչ վերակազմակերպութիւն և սովորաբար աշակերտայ թիւը ու ստուտական մասի համար էլ այնպիսի ուսուցիչներ ժողովեց, որոնք առանց կարգաւոր հայրենի տալիս ստորագրում են:

Վերջերի գտնեցի, ինչ է մեզ տալիս ուսումնարանը: Նրա մէջ չկայ մի անձն, որ ուղղելու մեզ և հայտնեցի կենսիկ հետ: Ով իւր մէջ գրում է անպատեհականութիւն անձնատուգանքի դուռում: Այդ տեսակ անհատի միակ հայտնեցից, միակ աղապիք ուսումնարանը միայն կարող է լինել, բայց խոհական, մարդասեր ուսումնարանը, իսկ այժման ուսումնարանը հէնց ինքն է գլխի անձնատուգանքի մղում: Եւ իրաւունք ինչ մի բարի և բարոյական բան եմ գուրս բերել ուսումնարանից, եւ որ երեք ամից յետոյ ըստ իրաւունքի տանում եմ հաստնութեան վկայական: Ուղիղ կարողութեանս — ոչինչ բարի, ալ չստ չան բանիկ:

Այս նամակի մէջ խօսում է և դատաւորութեան եղանակի վերայ, ուր ներկայանում է մի քանի ուսուցչայ առանձնապատկերական նկարագրի: Ըստ երկուսին նամակը վերջապիւրջ չէ:

Առաջին հանգէլը, որ այս տարի

տուեց փրանսիական հասարակականութեան նախագահը Նիդեռլանդ տարանքում փետրվարի 24-ին՝ տարապայման փառաւոր էր Հրաւիրեալների թիւը համուտ էր մինչև 8000 հոգու: Նախագահ Գրեկին փրակով էր և առանց լեզուն արտառանդանի, Հանդիսին ներկայ էին գեաւանական ներկայացուցիչները, ամբողջ պաշտօնական աշխարհը, որոք թուում շատ զորապետներ և ուրիշ շատ նշանաւոր անձինք բացի Գալիստայից:

Փարիզից հաղորդում են, որ փետրվարի 27-ին Փարիզը հանդիսարար կերպով տանեց Վիկտոր — Հիւգօյի ծննդեան 80 ամեայ յորեկեանը: Բազմապիւղծ պատգամաւորներ ծագելիւրով և պատկերով պրկուած ալ և ալ քաղաքներից, ուսումնարաններից, լեզվներից, կոլլեժներից, ուսումնական և դրականական ընկերութիւններից, թատրոններից, բեւեղական լրագրներից, արհեստագործական զանազորութիւններից, փայլաւոր քաղաքային խորհրդատներից, զօրաց գանազան բաժնիներից, 104 երաժշտական ընկերութիւններից, անթիւ և խառն ժողովուրդներ զեղացում էին փողոցը մեծ հասարակականութեան բանաստեղծի տան առաջ: Կարգապահութիւնը օրինակելի էր: Հնայելով ոտականութեան կառարկալ բացակայութեանը, Պատգամաւորները անցնում էին երաժշտական ընկերութեանց օրկեստրների միջով տան առջև: «Gaité» թատրոնը լուսաւորւած էր և ծագելիւրով չբեղադարձած տալիս էին լուրերս:

Սերգուիսովից հաղորդում են «Русский Куперин»-ին: Օրերում 8 զինուոր, որոնք կենում են Սերգուիսովում, արտաբերելի բրկազգում՝ բանել են մօշուկի, որ անց էր կենում գործանցի առտով, բռնաբարել են նրան, քարը են տուել դէպի գործանցները՝ աւելի մեծ ընկերակցութեամբ բռնաբարութիւնը շարունակելու համար, յետոյ երբ նա բողոքովն անողայ է եղել առեւ են և ցանկի վրայից փողոց դուրս գրել: Այս պատահել է երկուսեան 10 ժամին ուղիղ պարսպան օֆլիցերի բազակայութեան ժամանակ: Գլխաւորային պահապանը վերջում է աղջկան և տանում հիւանդանոց: Միւս օրը բերին նրան քրննութեան համար գործանցները, որակը նա ցուց տուաւ 8 քանդակների վրայ, որոնք կարանաւորում ուղարկուեցան Մոսկուայի գլխաւորական դատարանը:

Յառաջիկայ երկուշաբթի, մարտի 2-ից սկսվում է հայ-թատերական երկրորդ շրջանը: Առաջին անգամ շրջանութաւորական մասնաժողովը իւր անխնայ գործունէութեամբ հայ-բեմի համար ծանոթացրեց հայ-հասարակութեան և եւրոպական և առաջ կենսիկ նշանաւոր դրամաների և ողբերգութեանց ու կատակերգութեանց հետ: Այս երկրորդ շրջանը եւ, յայտ ունենք, որ բեմ դուրս կերել ուրիշ պիէսաներ, որոնք աւելի մօտ կլինեն հայ ժողովրդական կենսիկ: Այդ երեւոյթ պիտի խաղաղուի յօդու օր: Աստղիկի երեւելի դրամա «Բոյոյ թէրէզայ» հինգ գործողութեամբ, թարգմ. պ. Աւայեանի: Փափաքներ է, որ հայ հասարակութիւնը այս երկրորդ շրջանում չլրանայ իւր երկեւորութեամբ պաշտպանութիւն ցուց տալու հայ թատրոնի նիւթական գոյութեան և նորա զարգացման:

Խմբակի Պ. ՍԻՄԵՐՆԵԱՆՆԵՐ, Հրատարակել է: ԷՆԵՍԻԱՅԱՆՆԵՐ:

